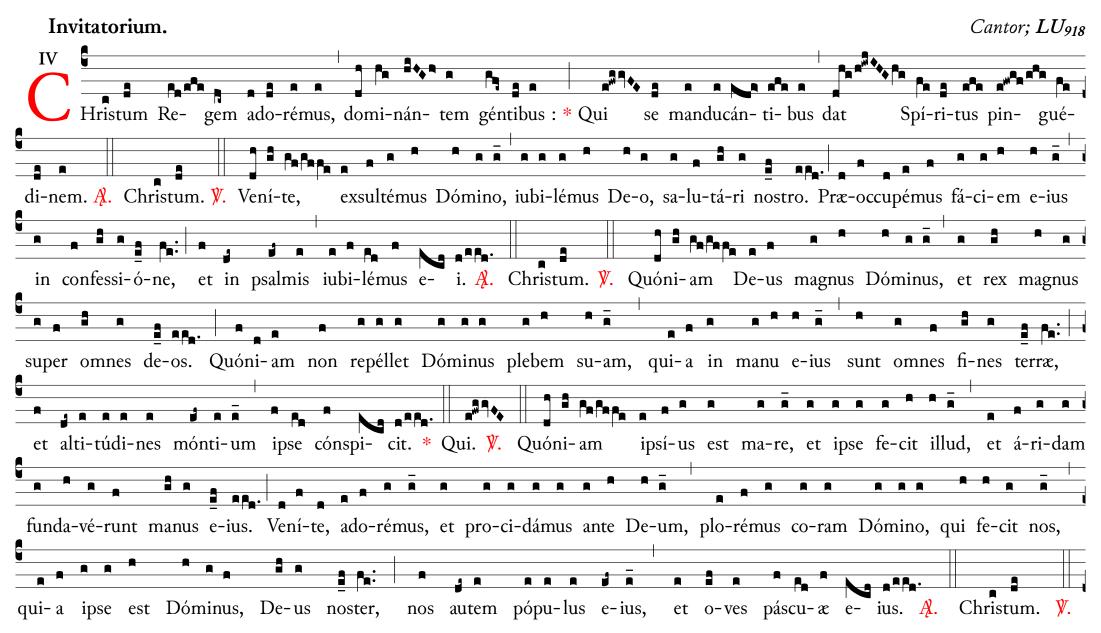
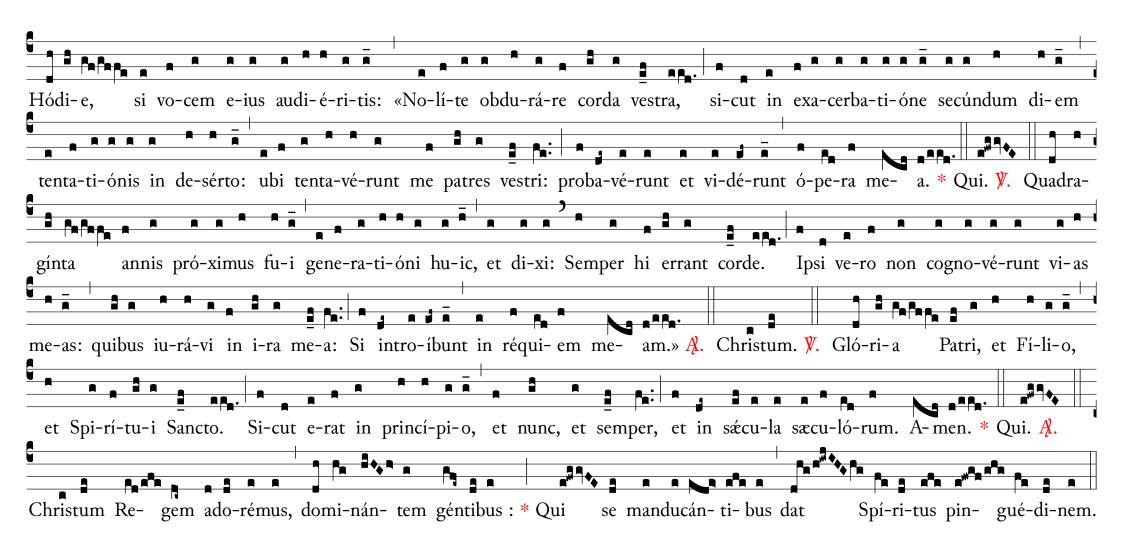
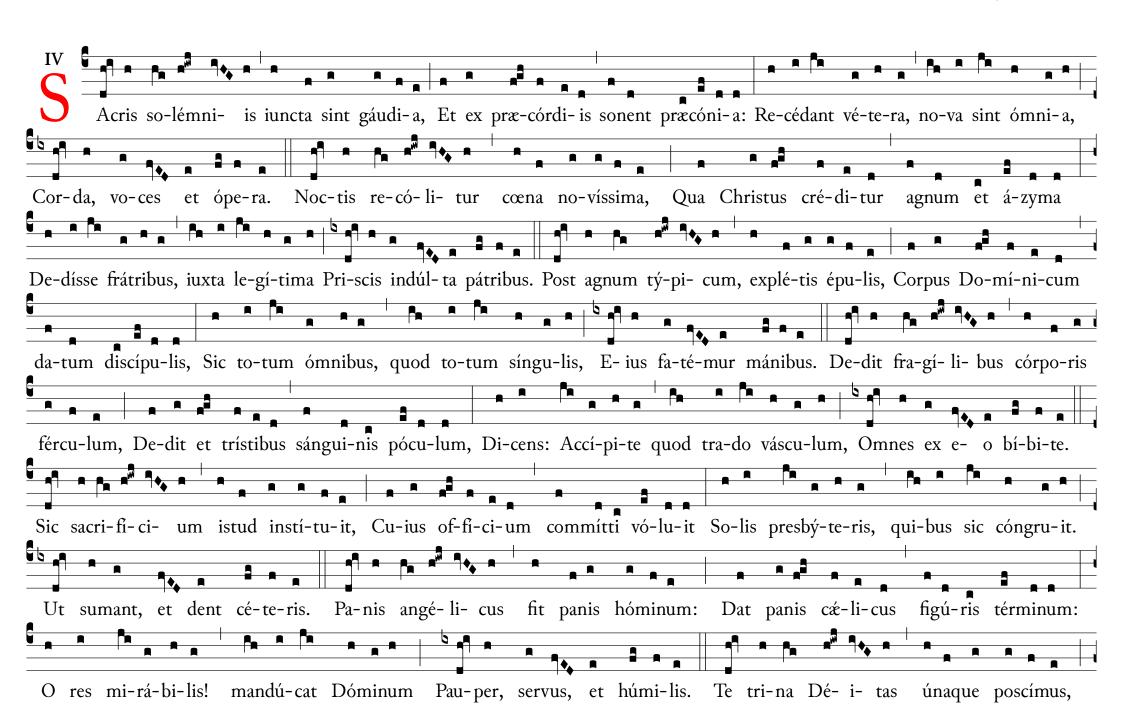
Feria III infra octavam Corporis Christi. Semiduplex.

Ad Matutinum.

Omine, lábi-a me-a apé-ri-es. R. Et os me-um annunti-ábit laudem tu-am.

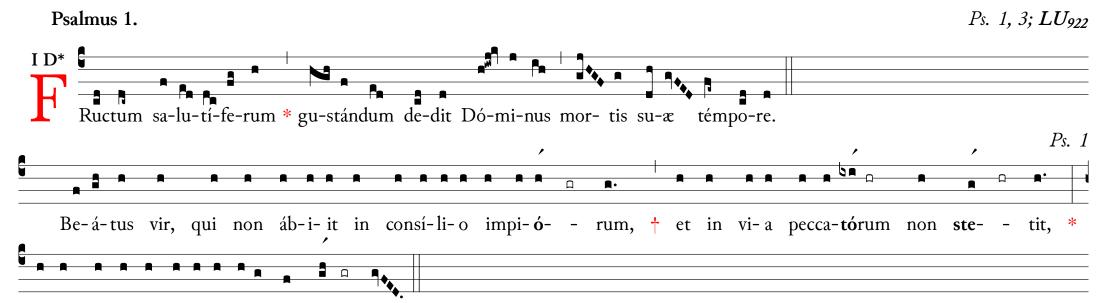

Sic nos tu ví-si-ta, si-cut te có-limus: Per tu-as sémi-tas duc nos quo téndimus, Ad lu-cem quam inhá-bi-tas. A-men.

et in cáthedra pesti-lénti-æ non se- - dit:

Sed in lege Dómini volúntas eius, * et in lege eius meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus de**cúr**sus a**quá**rum, * quod fructum suum dabit in tém*pore* suo:

Et fólium eius non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic impii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem próiicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudício: * neque peccatóres in concílio iustórum.

Quóniam novit Dóminus viam iustórum: * et iter impiórum períbit.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Psalmus 2. Ps. 4, 8.9; LU₉₂₃

Cum invo-cá-rem exaudí-vit me De-us iustí-ti-æ me- - æ: * in tribu-la-ti-óne di-la-tásti mi- - hi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem et quéritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum, * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccá<u>re:</u> † quæ dícitis in córdibus **ves**tris, * in cubílibus vestris com*pun***gí**mini.

Sacrificate sacrificium iustitiæ, † et sperate in Dómino. * Multi dicunt: quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam et requiéscam.

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sécula sæculórum. Amen.

Consérva me, Dómi-ne, quóni-am spe-**rá**- - vi **in** te. * Di-xi Dómino: De-us me-us es tu, quóni-am bonó-rum

me-ó-rum non e- - ges.

Sanctis, qui sunt in terra eius, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedicam Dóminum, qui tribuit mihi intelléctum: * insuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, † et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, † adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

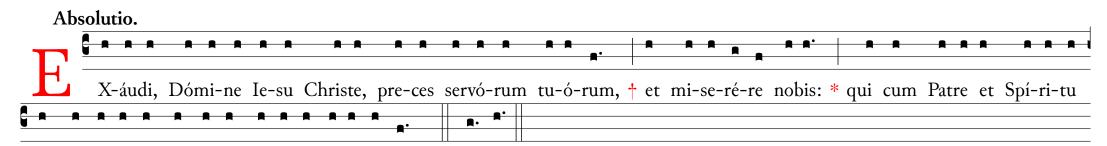
Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sécula sæculórum. Amen.

♥. Panem de cæ-lo præsti-tísti e-is, alle-lú-ia. ₽. Panem Ange-ló-rum manducá-vit homo, alle-lú-ia.

Pa-ter noster. secreto usque ad V. Et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. R. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Sancto vi-vis et regnas in sécu-la sæcu-ló-rum. R. Amen.

Benedictio.

ube Domne bene-dí-ce-re. Bene-dicti-óne perpé-tu-a * bene-dí-cat nos Pa-ter æ-térnus. ₽. Amen.

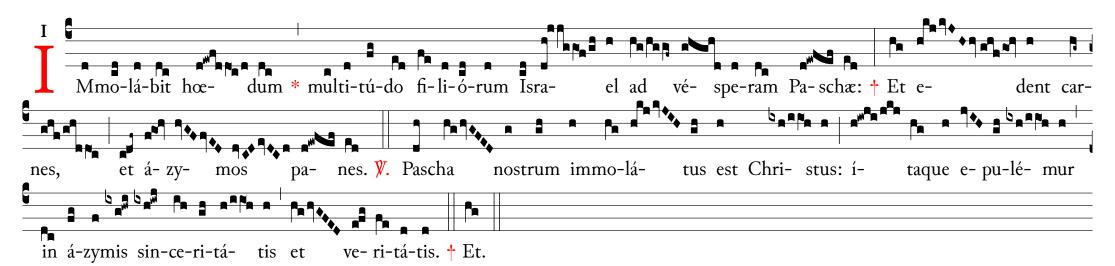
Lectio I. 1 Reg. 6, 1-3

De libro primo Regum.

Fuit ergo arca Dómini in regióne Philisthinórum septem ménsibus, et vocavérunt Philisthiim sacerdótes et divínos, dicéntes: Quid faciémus de arca Dómini? Indicáte nobis quómodo remittámus eam in locum suum. Qui dixérunt: Si remíttitis arcam Dei Israël, nolíte dimíttere eam vácuam, sed quod debétis réddite ei pro peccáto: et tunc curabímini et sciétis quare non recédat manus eius a vobis.

V. Tu autem, Dómine, miserére nobis. R. Deo grátias.

Responsorium 1.

ube Domne bene-dí-ce-re. Uni-géni-tus De-i Fí-li-us * nos bene-dí-ce-re et adiuvá-re digné-tur. №. Amen.

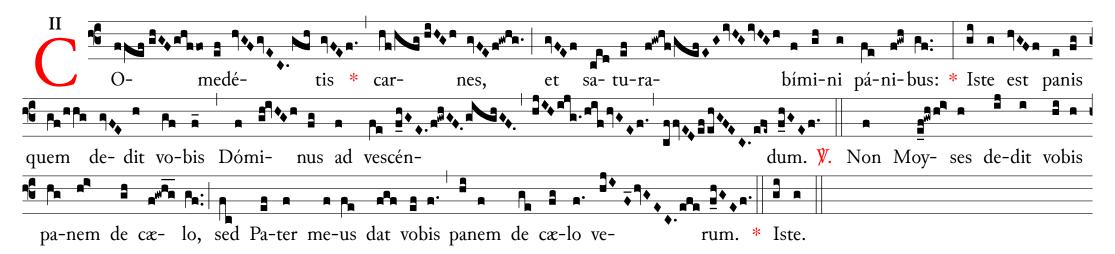
Lectio II.

1 Reg. 6, 6-10

Quare aggravátis corda vestra, sicut aggravávit Ægýptus et phárao cor suum? Nonne, postquam percússus est, tunc dimísit eos, et abiérunt? Nunc ergo arrípite et fácite plaustrum novum unum, et duas vaccas fœtas, quibus non est impósitum iugum, iúngite in plaustro et reclúdite vítulos eárum domi. Tolletísque arcam Dómini et ponétis in plaustro et vasa áurea, quæ exsolvétis ei pro delícto, ponétis in capséllam ad latus eius, et dimíttite eam ut vadat. Et aspiciétis, et, si quidem per viam finium suórum ascénderit contra Béthsames ipse fecit nobis hoc malum grande; sin autem mínime, sciémus quia nequáquam manus eius tétigit nos, sed casu áccidit. Fecérunt ergo illi hoc modo.

V. Tu autem, Dómine, miserére nobis. R. Deo grátias.

R. Ex. 16, 12.15 V. Io. 6, 21; LU₉₂₇

ube Domne bene-dí-ce-re. Spí-ri-tus Sancti grá-ti-a * illúmi-net sensus et corda nostra. R. Amen.

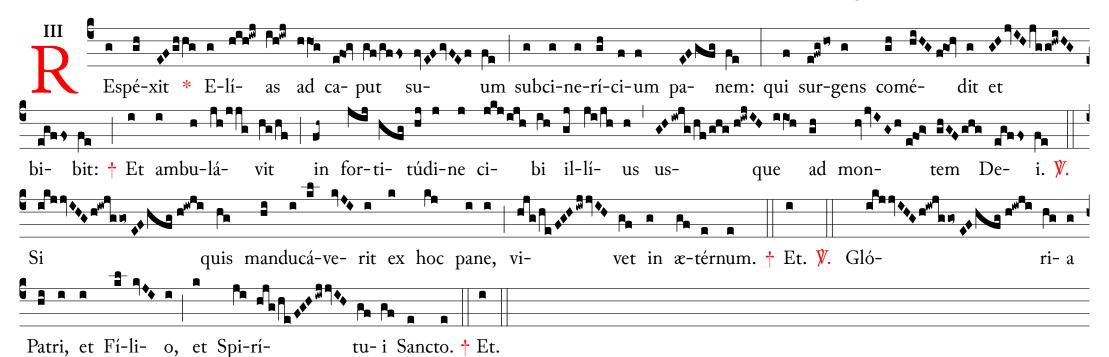
Lectio III. 1 Reg. 6, 12-15

Ibant autem in diréctum vaccæ per viam, quæ ducit Béthsames, et itínere uno gradiebántur pergéntes et mugiéntes et non declinábant neque ad déxteram neque ad sinístram; sed et sátrapæ Philísthiim sequebántur usque ad términos Béthsames. Porro Bethsamítæ metébant tríticum in valle, et elevántes óculos suos vidérunt arcam et gavísi sunt cum vidíssent. Et plaustrum venit in agrum Iósue Bethsamítæ et stetit ibi. Erat autem ibi lapis magnus, et concidérunt ligna plaustri, vaccásque imposuérunt super ea holocáustum Dómino. Levítæ autem deposuérunt arcam Dei.

V. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

R. Deo grátias.

Responsorium 3.

Psalmus 4. Ps. 19, 4; LU₉₂₈

Exáudi-at te Dóminus in di-e tribu-la-ti-ó- - nis: * pró-tegat te nomen De-i Ia- - cob.

Mittat tibi auxílium de sancto: * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificii tui: * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secún dum cor tuum: * et omne consilium tuum confirmet.

Lætábimur in salutári tuo: * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cælo sancto suo: * in potentátibus salus déxteræ eius.

Hi in cúrribus, et *hi in equis: * nos autem in nómine Dómini, Dei nostri invo*cábimus.

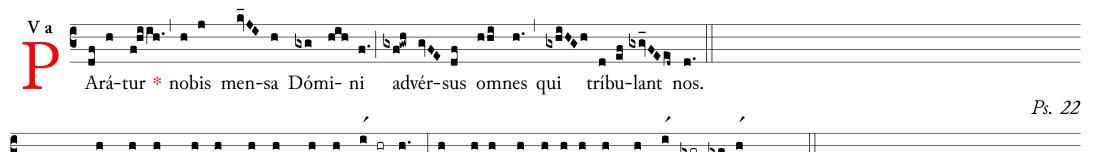
Ipsi obligati sunt, et cecidérunt: * nos autem surréximus et erécti sumus.

Dómine, salvum fac regem: * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et *nunc et* **sem**per, * et in sécula sæculórum. Amen.

Psalmus 5. Ps. 22, 5; LU₉₂₈

Dóminus re-git me, et ni-hil mi-hi dé-e-rit: * in loco páscu-æ i-bi me col- - locá- - vit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitam iustítiæ * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua et báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est.

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ:

Et ut inhábitem in domo Dómini; * in longitúdinem diérum.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et **sem**per, * et in sæcula sæcu**ló**rum. Amen.

Ps. 41

Quemádmodum de-sí-de-rat cervus ad fontes aquá- - rum: * i-ta de-sí-de-rat ánima me-a ad te, De- - us.

Sitivit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte, † dum dícitur mihi quotídie: * Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: † quóniam transíbo in locum tabernáculi ad*mirá*bilis, * usque ad *domum* **De**i.

In voce exsultatiónis, et confessiónis: * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meipsum ánima mea conturbáta est: * proptérea memor tui de terra Iordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abýssus abýssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnes excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cánticum eius.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblitus es mei? * et quare contristatus incédo, dum affligit me inimicus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies; † Ubi est Deus tuus? quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sécula sæculórum. Amen.

V. Ci-bá-vit illos ex á-di-pe fruménti, alle-lú-ia.

R. Et de petra, melle sa-tu-rá-vit e-os, alle-lú-ia.

Pa-ter noster. secreto usque ad V. Et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. R. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

P-sí-us pí-e-tas et mi-se-ri-córdi-a nos ádiuvet, * qui cum Patre et Spí-ri-tu Sancto vi-vit et regnat in sæcu-la

sæcu-ló-rum. R. Amen.

ube Domne bene-dí-ce-re. De-us Pa-ter omnípo-tens * sit nobis propí-ti-us et clemens. R. Amen.

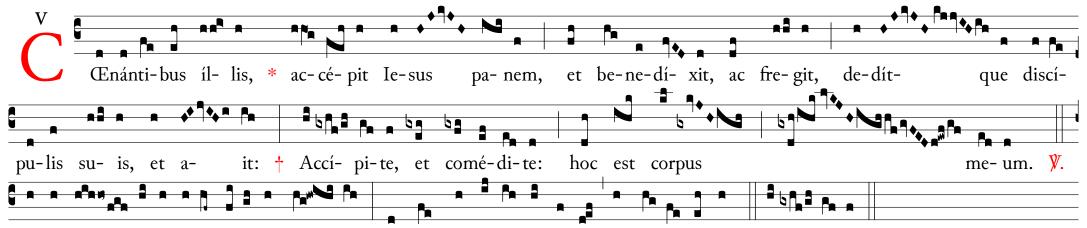
Lectio IV.

Liber 2. Epistola 3. sub init.

Ex Epístola sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris ad Cæcílium.

In sacerdóte Melchísedech sacrifícii Domínici sacraméntum præfigurátum vidémus, secúndum quod Scriptúra divína testátur, et dicit: Et Melchísedech rex Salem prótulit panem et vinum. Fuit autem sacérdos Dei summi, et benedíxit Abraham. Quod autem Melchísedech typum Christi portáret, declárat in Psalmis Spíritus Sanctus, ex persóna Patris ad Fílium dicens: Ante lucíferum génui te: Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. Qui ordo útique hic est, de sacrifício illo véniens et inde descéndens, quod Melchísedech sacérdos Dei summi fuit, quod panem et vinum óbtulit, quod Abraham benedíxit.

√. Tu autem, Dómine, miserére nobis.
¬. Deo grátias.

Di-xé-runt vi-ri tabernácu-li me- i: Quis det de cárni-bus e-ius, ut sa-tu-rémur? † Accí- pi-te.

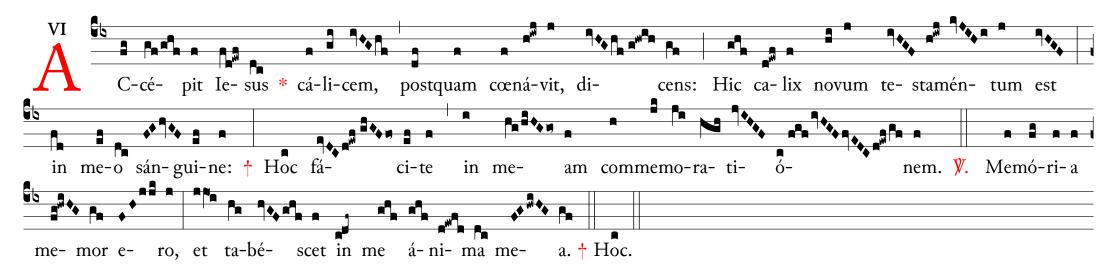
ube Domne bene-dí-ce-re. Christus perpé-tu-æ * det nobis gáudi-a vi-tæ. №. Amen.

Lectio V.

Nam quis magis sacérdos Dei summi, quam Dóminus noster Iesus Christus? qui sacrificium Deo Patri óbtulit; et óbtulit hoc idem, quod Melchísedech obtúlerat, id est, panem et vinum, suum scílicet corpus et sánguinem. Et circa Abraham benedíctio illa præcédens, ad nostrum pópulum pertinébat. Nam si Abraham Deo crédidit, et deputátum est ei ad iustítiam; útique quisquis Deo credit, et fide vivit, iustus invenítur, et iam pridem in Abraham fidéli benedíctus et iustificátus osténditur, sicut beátus Apóstolus Paulus probat, dicens: Crédidit Abraham Deo, et deputátum est ei ad iustítiam. Cognóscitis ergo quia qui ex fide sunt, hi sunt filii Abrahæ. Próvidens autem Scriptúra, quia ex fide iustíficat gentes Deus, prænuntiávit Abrahæ quia benedicéntur in illo omnes gentes.

V. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

R. Deo grátias.

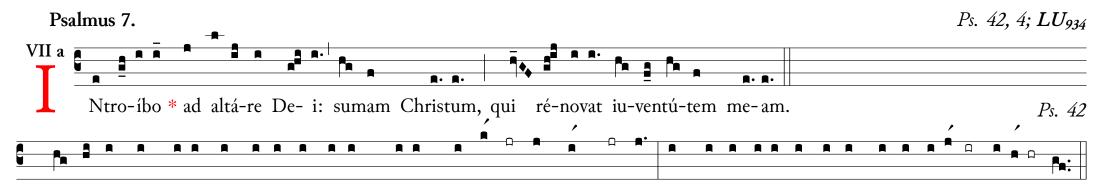
ube Domne bene-dí-ce-re. Ignem su-i amó-ris * accéndat De-us in córdibus nostris. R. Amen.

Lectio VI.

Ut ergo in Génesi per Melchísedech sacerdótem posset rite celebrári, præcédit ante imágo sacrificii, in pane et vino scílicet constitúta. Quam rem perficiens et adímplens Dóminus, panem et cálicem mixtum vino óbtulit; et, qui est plenitúdo, veritátem præfigurátæ imáginis adimplévit. Sed et per Salomónem Spíritus Sanctus typum Domínici sacrificii ante præmónstrat, immolátæ hóstiæ et panis et vini, sed et altáris et Apostolórum fáciens mentiónem: Sapiéntia, inquit, ædificávit sibi domum, et súbdidit colúmnas septem; mactávit suas hóstias, míscuit in cratére vinum suum, et parávit mensam suam. Et misit servos suos cónvocans cum excélsa prædicatióne ad cratérem, dicens: Qui est insípiens, declínet ad me. Et egéntibus sensu dixit: Veníte, édite de meis pánibus, et bíbite vinum quod míscui vobis. √. Tu autem, Dómine, miserére nobis.
√. Deo grátias.

Gló-ri- a Pa-tri et Fi-li-o et Spi-rí-tu-i Sancto. † Hic.

Iú-di-ca me, De-us, et discérne causam me-am de **gen**te non **sanc**- - ta, * ab hómi-ne in-íquo, et do-ló-so **é**- - ru-**e** me. Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: † quare me **re**pu**lís**ti? * et quare tristis incédo, dum afflígit me **inimí**cus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam: † ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, * et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat iuventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sécula sæculórum. Amen.

Exsultá-te De-o, adiu-tó-ri nos- - tro: * iubi-lá-te De-o Ia- - cob.

Súmite psalmum, et date týmpanum: * psaltérium iucún dum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Israël est: * et iudícium *Deo* Iacob.

Testimónium in Ioseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægýpti: * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum eius: * manus eius in cóphino serviérunt.

In tribulatione invocasti me, et liberavi te: † exaudívi te in abscondito tempestátis: * probavi te apud aquam contradictionis.

Audi, pópulus meus, et contestábor te: † Israël, si audíeris me, non erit in te deus recens, * neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægýpti: * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam: * et Israël non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum: * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me: * Israël si in viis meis ambulásset:

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem: * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * et erit tempus eórum in sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * et de petra, melle saturávit eos.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sécula sæculórum. Amen.

Psalmus 9.

Quam di-lécta tabernácu-la tu-a, Dómi-ne virtú- - tum: * concupíscit, et dé-fi-cit ánima me-a in átri-a Dómi-ni.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cuius est auxílium abs te: † ascensiónes in corde suo dispósuit, * in valle lacrimárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, † ibunt de virtúte in *virt*útem: * vidébitur Deus deó*rum in* Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe, Deus Iacob.

Protéctor noster, áspice, Deus: * et réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abiéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sécula seculórum. Amen.

y. Edúcas panem de terra, alle-lú-ia.
R. Et vinum læ-tí-fi-cet cor hómi-nis, alle-lú-ia.

Pa-ter noster. secreto usque ad V. Et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. R. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

víncu-lis pecca-tó-rum nostró-rum * absólvat nos omnípo-tens et mi-sé-ri-cors Dóminus. №. Amen.

ube Domne bene-dí-ce-re. Evangé-li-ca lécti-o * sit nobis sa-lus et pro-técti-o. R. Amen.

Lectio VII. Io. 6, 56-59

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem.

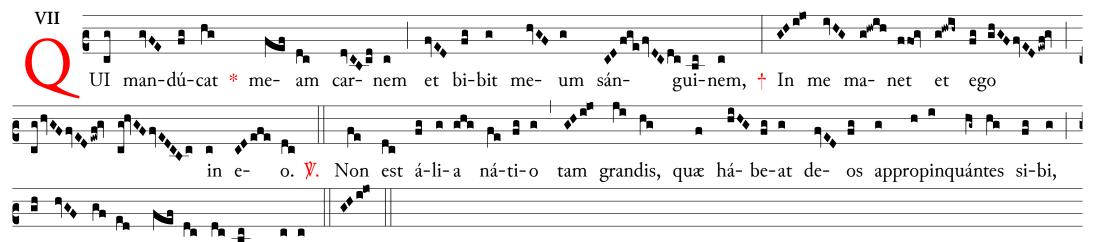
In illo témpore: Dixit Iesus turbis Iudæórum: Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus. Et réliqua.

Tractatus 26 in Ioannem, circa medium

De Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

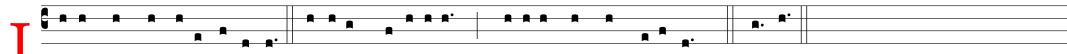
Non sicut manducavérunt patres vestri manna, et mórtui sunt. Quare manducavérunt, et mórtui sunt? Quia quod vidébant, credébant; quod non vidébant , non intelligébant. Ideo patres vestri, quia símiles estis illórum. Nam quantum pértinet, fratres mei, ad mortem istam visíbilem et corporálem, numquid nos non mórimur, qui manducámus panem de cælo descendéntem? Sic sunt mórtui et illi, quemádmodum et nos sumus moritúri; quantum áttinet, ut dixi, ad mortem huius córporis visíbilem atque carnálem.

√. Tu autem, Dómine, miserére nobis.
¬. Deo grátias.

si-cut De-us no-ster a-dest nobis. † In.

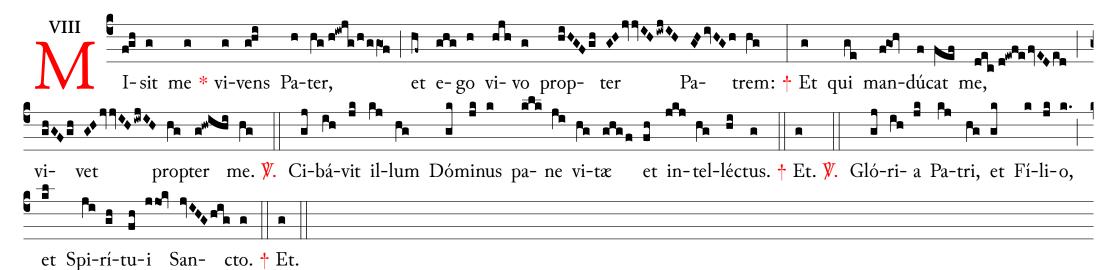

ube Domne bene-dí-ce-re. Di-vínum auxí-li-um * máne-at semper nobíscum. №. Amen.

Lectio VIII.

Quantum autem pértinet ad illam mortem, de qua terret Dóminus, qua mórtui sunt patres istórum; manducávit manna et Móyses, manducávit manna et Aaron, manducávit manna et Phínees, manducavérunt ibi multi, qui Dómino placuérunt, et mórtui non sunt. Quare? Quia visíbilem cibum spiritáliter intellexérunt, spiritáliter esuriérunt, spiritáliter gustavérunt, ut spiritáliter satiaréntur. Nam et nos hódie accípimus visíbilem cibum; sed áliud est sacraméntum, áliud virtus sacraménti.

√. Tu autem, Dómine, miserére nobis.
¬. Deo grátias.

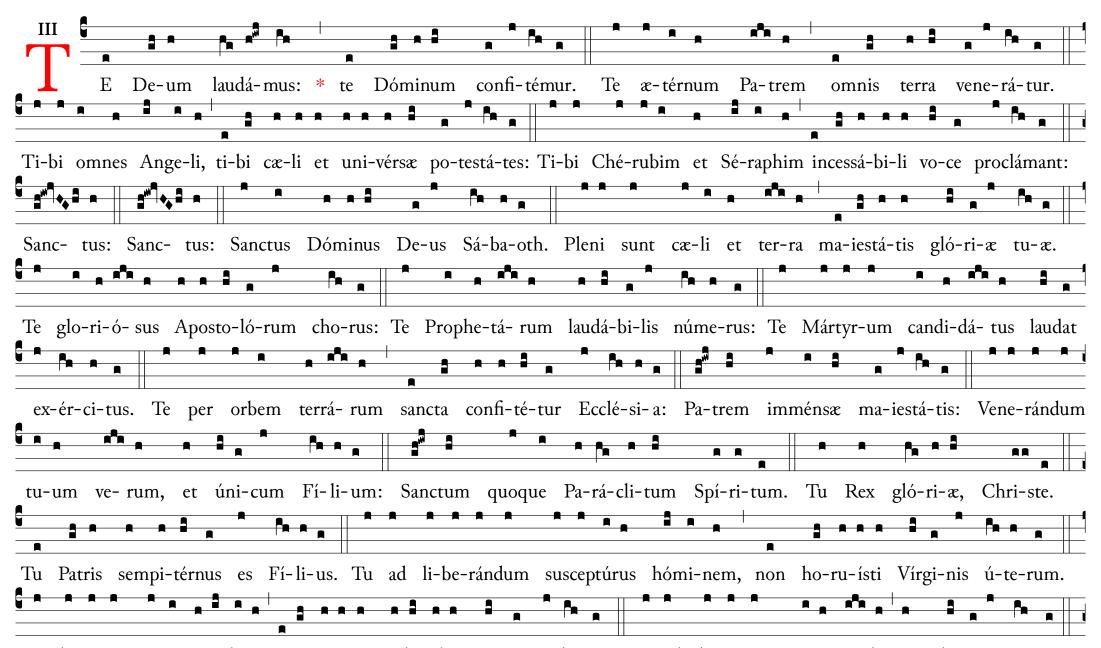
ube Domne bene-dí-ce-re. Ad so-ci-e-tá-tem cí-vi-um supernó-rum * perdúcat nos Rex Ange-ló-rum. R. Amen.

Lectio IX.

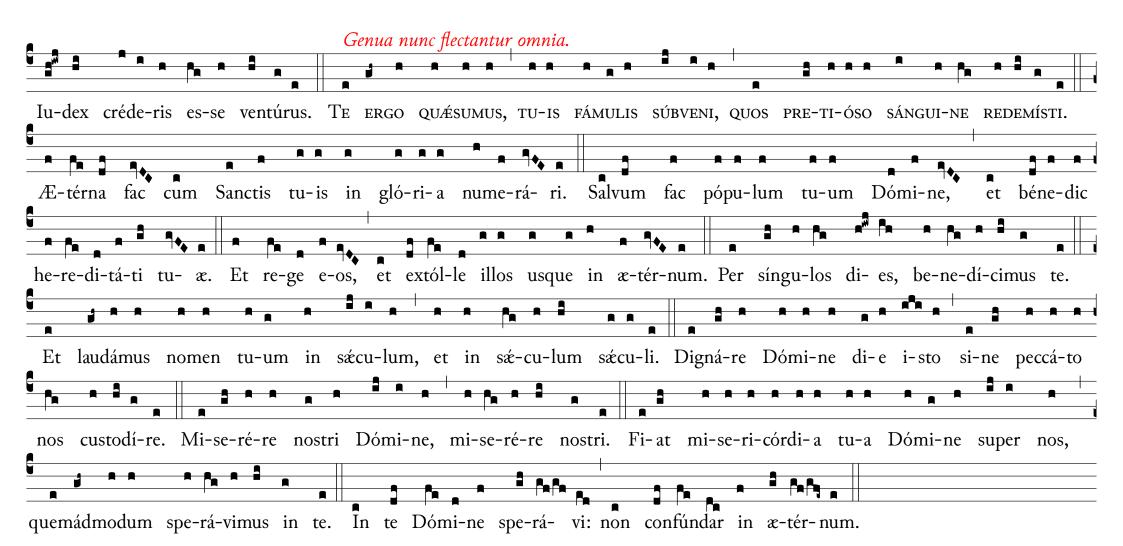
Quam multi de altári accípiunt, et moriúntur, et accipiéndo moriúntur! Unde dicit Apóstolus: Iudícium sibi mandúcat et bibit. Nonne buccélla Domínica venénum fuit Iudæ? Et tamen accépit. Et cum accépit, in eum inimícus intrávit; non quia malum accépit, sed quia bonum male malus accépit. Vidéte ergo, fratres, panem cæléstem spiritáliter manducáte, innocéntiam ad altáre apportáte. Peccáta, etsi sunt quotidiána, vel non sint mortífera; ántequam ad altáre accedátis, atténdite quod dicátis: Dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Si dimíttis, dimittétur tibi: secúrus accéde, panis est, non venénum.

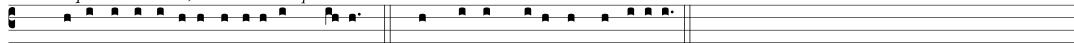
√. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

√. Deo grátias.

Tu de-vícto mortis acú-le-o, ape-ru-ísti credéntibus regna cæ-ló-rum. Tu ad déxte-ram De-i se-des, in gló-ri-a Pa-tris.

V. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. R. Et clamor me-us ad te véni-at.

mus: Qui vi-vis et regnas cum De-o Patre in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni-a sæcu-la sæcu-ló-rum. R. Amen.

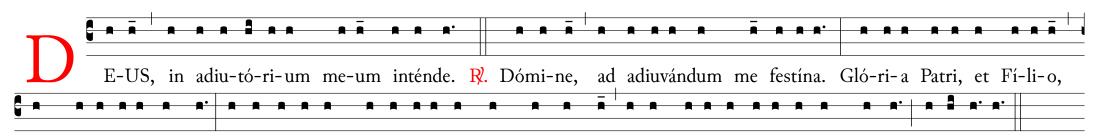
√. Dómine, exáudi oratiónem meam.

√. Et clamor meus ad te véniat.

√. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
√. Amen.

Ad Laudes.

et Spi-rí-tu-i Sancto: Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sæcu-la sæcu-ló-rum. Amen. Alle-lú-ia.

Dóminus regná-vit, de-có-rem indú-tus est: * indú-tus est Dóminus forti-túdi-nem, et præ-cínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a século tu es.

Elevavérunt flúmina Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vócibus aquárum multárum.

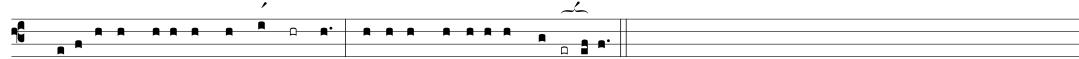
Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo Dómine in longitúdinem diérum.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Psalmus 99.

Iubi-lá-te De-o omnis ter- - ra: * serví-te Dómino in læ-tí-ti-a.

Introite in conspéctu eius, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus eius, et oves páscuæ eius: † introíte portas eius in confessióne, * átria eius in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen eius: quóniam suávis est Dóminus, † in ætérnum misericórdia eius, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas eius.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Psalmus 62.

De-us De- - us me- - us * ad te de lu- - ce ví-gi-lo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta et ínvia et inaquósa: † sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

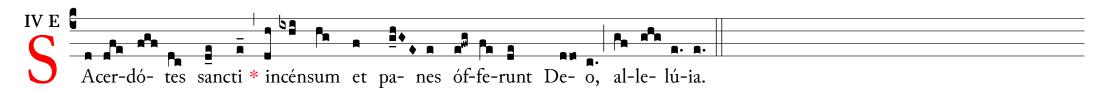
Si memor fui tui super stratum meum, † in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adiútor meus.

Et in velamento alarum tuarum exsultabo, † adhæsit anima mea post te: * me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, † introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, † laudabúntur omnes qui **iu**rant in **e**o: * quia obstrúctum est os loquénti**um** in**í**qua.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Canticum trium puerorum, Dan. 3, 57-88 et 56

Bene-dí-ci-te ómni-a ópe-ra Dómi-ni Dómino: * laudá-te et super-exaltá-te e-um in sác-cu-la.

Benedicite Angeli Dómino: * benedicite cæli Dómino.

Benedícite aquæ omnes quæ super cælos sunt Dómino: * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedicite sol et luna Dómino: * benedicite stellæ cæli Dómino.

Benedicite omnis imber et ros Dómino: * benedicite omnes spíritus Dei Dómino.

Benedicite ignis et æstus Dómino: * benedicite frigus et æstus Dómino.

Benedicite rores et pruina Dómino: * benedicite gelu et frigus Dómino.

Benedicite glácies et nives Dómino: * benedicite noctes et dies Dómino.

Benedicite lux et ténebræ Dómino: * benedicite fúlgura et nubes Dómino.

Benedicat terra Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedicite montes et colles Dómino: * benedicite universa germinantia in terra Dómino.

Benedicite fontes Dómino: * benedicite mária et flúmina Dómino.

Benedícite cete et ómnia quæ movéntur in aquis Dómino: * benedícite omnes vólucres cæli Dómino.

Benedicite omnes béstiæ et pécora Dómino: * benedicite filii hóminum Dómino.

Benedicat Israel Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino: * benedícite servi Dómini Dómino.

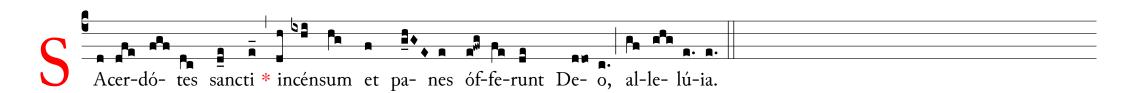
Benedícite spíritus et ánimæ iustórum Dómino: * benedícite sancti et húmiles corde Dómino.

Benedicite Anania, Azaria, Misael Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es Dómine in firmaménto cæli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

Hic non dicitur Gloria Patri, neque Amen.

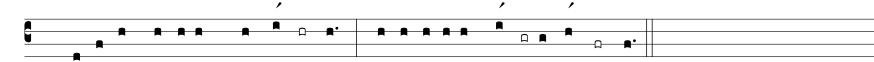

Psalmus 5.

Incénti da-bo * manna abscóndi-tum, et nomen novum, al-le-lú-ia.

Psalmus 148.

Laudá-te Dóminum de cæ- - lis: * laudá-te e-um in excél- - sis.

Laudáte eum omnes Angeli eius: * laudáte eum omnes virtútes eius.

Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum cæli cælórum: * et aquæ omnes quæ super cælos sunt laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum eius:

Montes et omnes colles: * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstiæ et univérsa pécora: * serpéntes et vólucres pennátæ.

Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes iúdices terræ.

Iúvenes et vírgines: † senes cum iunióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen eius solíus.

Conféssio eius super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis eius: * filiis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Gloria Patri.

Cantá-te Dómino cánti-cum no- - vum: * laus e-ius in ecclé-si-a sanctó- - rum.

Lætétur Israel in eo qui fecit eum: * et filii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen eius in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltationes Dei in gutture eorum: * et gladii ancipites in manibus eorum:

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis iudícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis eius.

Hic non dicitur Gloria Patri.

Laudá-te Dóminum in sanctis e- - ius: * laudá-te e-um in firmaménto virtú- - tis e- - ius.

Laudáte eum in virtútibus eius: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis eius.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonán<u>tibus:</u> † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: * omnis spíritus **lau**det **Dó**minum.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

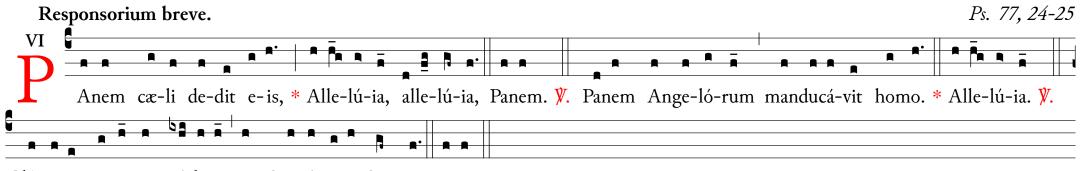
Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

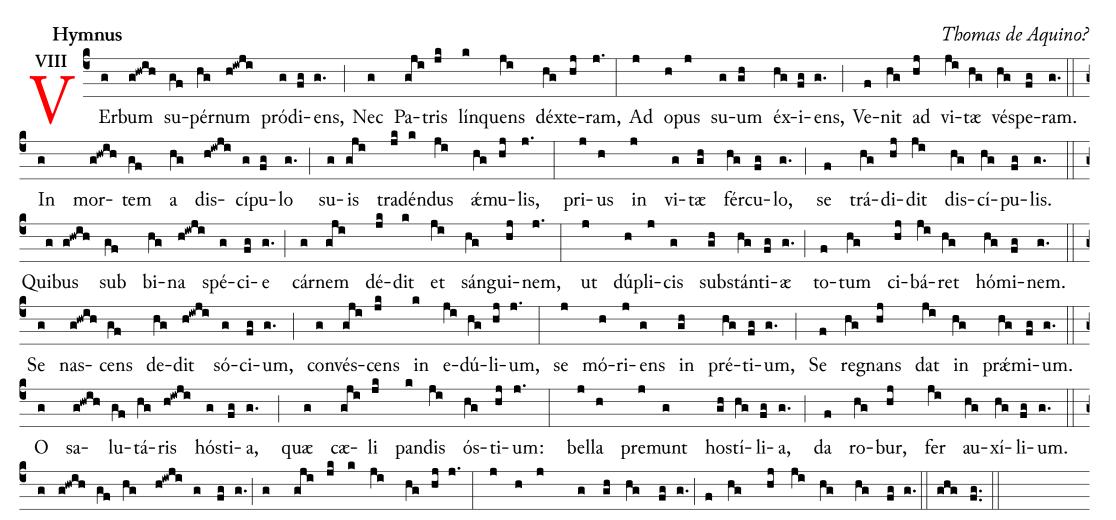
Incénti da-bo * manna abscóndi-tum, et nomen novum, al-le-lú-ia.

hoc fá-ci-te in me-am commemo-ra-ti-ónem. R. De-o grá-ti-as.

Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Panem.

Uni tri-nóque Dómino sit sempi-térna gló-ri-a: qui vi-tam si-ne término nó-bis do-net in pá-tri-a. A-men.

√. Pósu-it fi-nes tu-os pa-cem, alle-lú-ia.
R. Et á-di-pe fruménti sá-ti-at te, alle-lú-ia.

Bene-díctus Dóminus De- - us Isra-el, * qui-a vi-si-tá-vit, et fe-cit redempti-ónem ple-bis su- - æ.

Et eréxit cornu salútis nobis, * in domo David pú*eri su*i.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a século sunt, prophetárum eius:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et iustítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias eius:

Ad dandam sciéntiam salútis **ple**bi eius, * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his qui in ténebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Ante Orationem, cantatur a Superiore:

Supplicatio Litaniæ.

Y-ri-e e-lé-i-son. R. Chris-te e-lé-i-son. Ký-ri-e e-lé-i-son.

Oratio Dominica.

sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris: et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. R. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Deinde dicitur ab Hebdomadario:

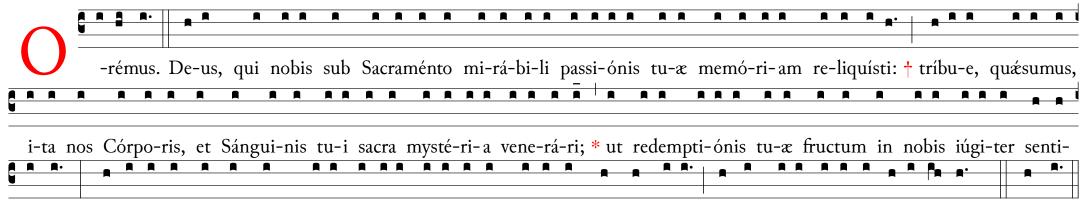

Ominus vo-bíscum. R. Et cum spí-ri-tu tu-o.

In choro monialium loco Dominus vobiscum dicitur:

V. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. R. Et clamor me-us ad te véni-at.

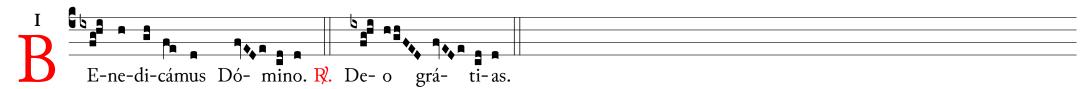
ámus: Qui vi-vis et regnas cum De-o Patre in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni-a sæcu-ló-rum. R. Amen.

Hebdomadarius dicit iterum Dominus vobiscum, vel cantor dicit:

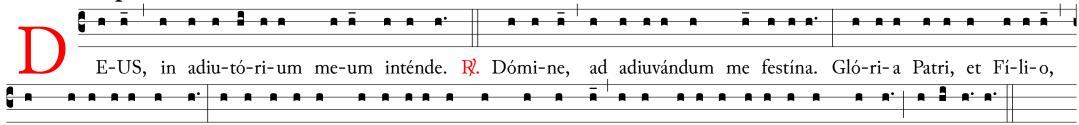

V. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. R. Et clamor me-us ad te véni-at.

Postea cantatur a cantore:

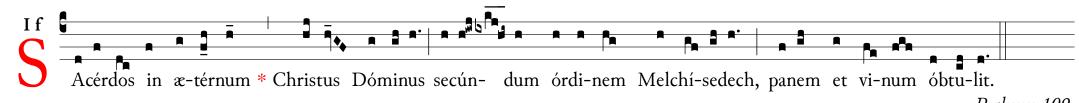

et Spi-rí-tu-i Sancto: Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sæcu-la sæcu-ló-rum. Amen. Alle-lú-ia.

Psalmus 1.

Ps. 109, 4; Gn. 14, 18

Di-xit Dóminus Dómino me- - o: * Sede a dextris me- - is:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dómi**nus** ex **Si**on: * domináre in médio inimicó*rum tu***ó**rum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Iurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

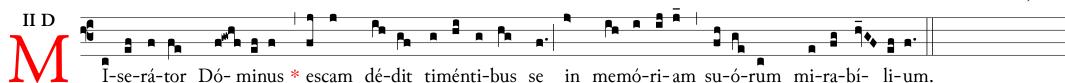
Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Iudicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in **vi**a **bi**bet: * proptérea exal*tábit* **ca**put.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Psalmus 110.

Confi-tébor ti-bi Dómi-ne in to-to corde me- - o: * in consí-li-o iustó-rum, et congrega-ti-ó- - ne.

Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes eius.

Conféssio et magnificéntia opus eius: * et iustítia eius manet in séculum séculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, † miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hæreditátem géntium: * ópera mánuum eius véritas et iudícium.

Fidélia ómnia mandáta e<u>ius:</u> † confirmáta in sæculum **s**æculi: * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum et terríbile nomen eius: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

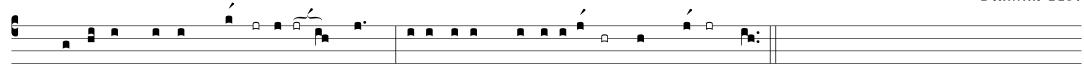
Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio eius manet in sæculum sæculi.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

A-li-cem * sa-lu-tá-ris accí-pi- am, et sacri-fi-cábo hó-sti- am laudis.

Psalmus 115.

Cré-di-di, propter quod locú-tus sum: * ego autem humi-li-á-tus sum ni- - mis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

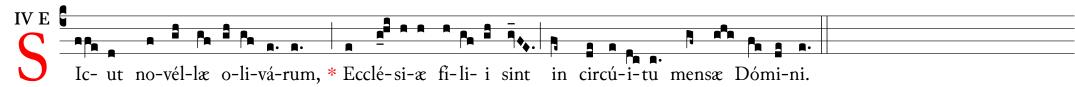
Vota mea Dómino reddam coram omni **pó**pulo **e**ius: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanc**tó**rum **e**ius:

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula me<u>a:</u> † tibi sacrificábo **hós**tiam **lau**dis, * et nomen Dómini **in**vo**cá**bo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis **pó**puli eius, * in átriis domus Dómini, in médio tui, Ierúsalem.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Be-á-ti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbu-lant in vi-is e- - ius.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo * qui timet Dóminum.

Benedicat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Ierúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

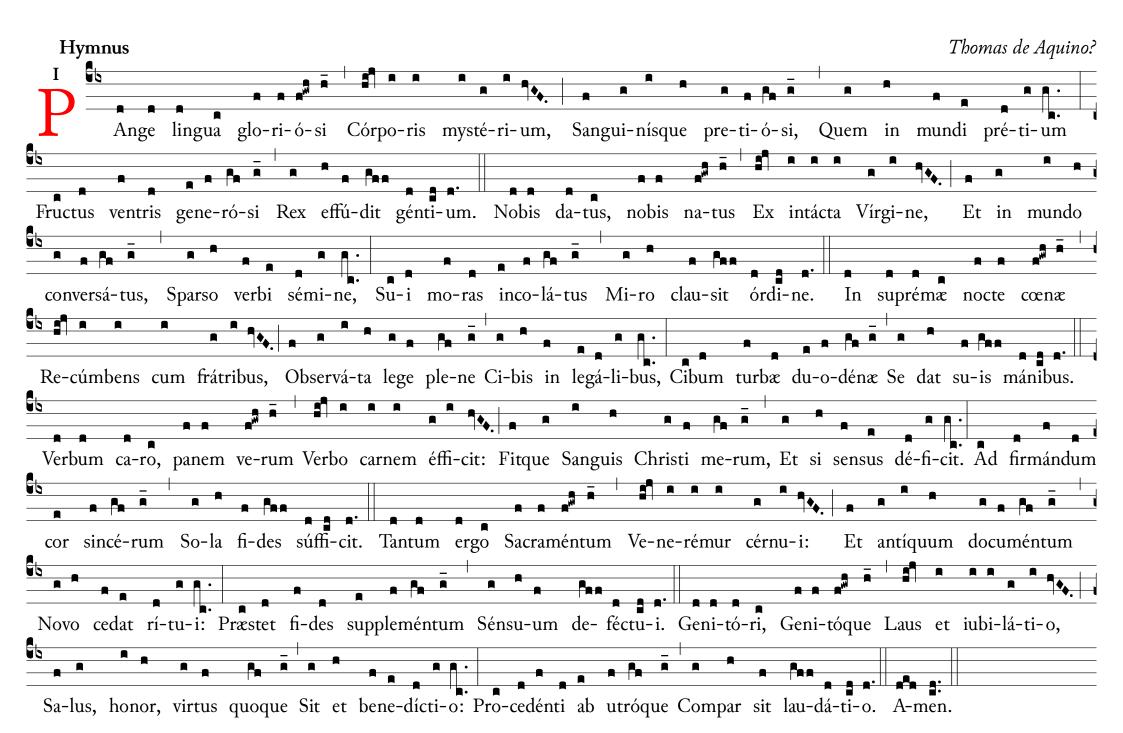
Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

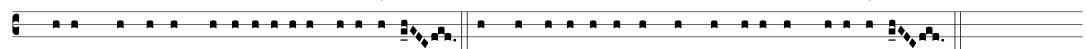

hoc fá-ci-te in me-am commemo-ra-ti-ónem. R. De-o grá-ti-as.

Alle-lú-ia. V. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Ci-bá-vit.

♥. Panem de cæ-lo præsti-tísti e-is, alle-lú-ia. R. Omne de-lectaméntum in se habéntem, alle-lú-ia.

Et exsultá-vit spí-ri-tus me- us * in De-o, sa-lu-tá- ri me- o.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini eius in sæcula.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Ante Orationem, cantatur a Superiore:

Supplicatio Litaniæ.

Y-ri-e e-lé-i-son. R. Chris-te e-lé-i-son. Ký-ri-e e-lé-i-son.

Oratio Dominica.

sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris: et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. R. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Deinde dicitur ab Hebdomadario:

Ominus vo-bíscum. R. Et cum spí-ri-tu tu-o.

In choro monialium loco Dominus vobiscum dicitur:

V. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. R. Et clamor me-us ad te véni-at.

ámus: Qui vi-vis et regnas cum De-o Patre in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni-a sæcu-lá-rum. R. Amen.

Hebdomadarius dicit iterum Dominus vobiscum, vel cantor dicit:

V. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. R. Et clamor me-us ad te véni-at.

Postea cantatur a cantore:

